

det hedder paa Dansk — „Søminevæsel“, da har det hidtil været nødvendigt at søge det indordnet under Marinen ad administrativt Vei, men nu har det faaet sin endelige udstøbte Form, som forhaabentlig vil blive bibeholdt, saa at man ogsaa i denne Retning baade fra Regjeringens og Folkethingets Side er kommen Tidens Krav imøde. Brede Medlemmer ville altsaa se, at Regjeringen paa alle disse Punkter har havt et aabent Blif for, hvad det gjaaldt om at naae ved Revisionen, og at Folkethinget med stor Beredvillighed har støiet Regjeringen.

Seg gaar nu over til et Punkt, hvor der er mindre Lys over det foreliggende Lovforslag, skjøndt ikke noget ligefremt Mørke, og dette er Spørgsmaalet om den af den høitærede Minister omtalte Udbannelse. Det er ganske rigtigt, at Udtrykket „1,200 Mand i 6 Maaneder“ skal opfattes fuldt ud. Imedens man nemlig i de sidste 10—11 Aar kun har benyttet omtrent 900 Mand gennemsnitlig — saavidt jeg minde har det været 916 Mand — vil man nu ifølge Udtalelserne i Folkethingets Betænkning kunne gjøre sig Forventning om at faae bevilget 200,000 Kr. mere aarlig, saa at man kan faae Udrustninger til de 1,200 Mand fuldt ud. Den Udrustning, som det høie Ministerium i sin Beregning havde opstillet, gik ud paa ca. 60 Mand mere, men, som alt antydet af den høitærede Minister, er denne Nedsættelse ikke af stor Betydning, idet den falder sammen med den Nedsættelse, der har fundet Sted i Kadrene. Naar man nu spørger, hvad Resultatet heraf vil være, saa har Ministeren besvaret dette Spørgsmaal, idet han jo har udtalt, at Dvælsen gennemsnitlig vil blive den samme som hidtil. For Mandskabets Vedkommende er det indlysende, at den vil blive aldeles den samme som nu, for Underofficerernes Vedkommende da vil den, saa længe de ikke ere naaede op til deres fulde Antal, endog blive noget større end tidligere, for Lieutenanterne vil den blive omtrent som nu, og for de høiere Officerers, nemlig Kapitainerne og Kommandørerne, vil den blive en lille Smule større end nu. Men Alt i Alt kan man sige, at vi ville blive staaende ved den Dvælse, som vi tidligere have havt, og er der i vor nuværende Ordning nogen Svagheit, der kan have farlige Følger, saa er det den ringe Dvælse. Seg skal ikke komme nøie ind paa dette Punkt, da det er et Spørgsmaal, som jeg tidligere har dvælet ved her under Finanslovens Behandling, men jeg skal dog minde om, hvad jeg dengang fremhævede, nemlig at der neppe er nogen Marine, der stiller de Krav til Orlogsmateriellets Anvendelse, som man stiller i Danmark, hvis Dvælses ere saa ringe, som hos os, og dette har dobbelt Betydning i en uheldig Retning for os, idet vi maa bygge hele vor Virksomhed i Krig

paa en meget begrændset fast Ramme. Vi have ikke, hvad saa at sige alle andre Mariner have — saaledes ogsaa en lille Stat som Holland — nogen fast Liniebesætning. Vi have kun en fast Linie af Officerer og Underofficerer, medens alt vort Mandskab er indkaldt, og det er altsaa om denne Kjerne af Officerer og Underofficerer, at hele det indkaldte Mandskab skal formes. Nu kan man imidlertid ikke længere, saaledes som tidligere, gjøre Regning paa den Omstøbning af Mandskabet i den militære Form, som forhen kunde udføres ved Dvælse og Udbannelse i den Tid, der gik forud for Fjendlighedernes Udbrud; thi nu til dags falder selve Kampen umiddelbart efter Krigserklæringen, hvad den nyere Tids Krige jo noksom udvise. Det hurtige Kampberedskab i Forbindelse med vor Mangel paa Liniebesætning gjør, at vore Dvælses have været og fremdeles — som paavist — ville blive meget for smaa, ja endogaa saa smaa, at det er forunderligt, et ældre Officerer have kunnet bevare den Gøne til at føre Skib, som de efter Alt, hvad man kan skjønne, lægge for Dagen. Kommandørerne ville nemlig gennemsnitlig ikke faae mere end henimod een Maanedes Dvælse om Aaret; Kapitainer ville faae høist to Maanedes Dvælse, og Premierlieutenanterne høist fire Maanedes Dvælse. Disse Tal stiller jeg ikke op som aldeles nøiagtige; men paa nogle Dage nær ville de ramme det Rette. Dette er altsaa et af Skyggenpunkterne i Lovforslaget; men et Lyspunkt overfor det er Skolerne. Den Ordning af Skolerne til Udbannelse af Officerer og Underofficerer, som vi have ifølge den nu bestaaende Lov, har gennemgaaende viist sig tilfredsstillende. Ved Søofficerstolen har der været en for Indviderne meget følelig Mangel eller Ulempe, nemlig den, at Halvdelen af dem, som bleve optagne, maatte afstilles ved Overgangsrørpen. Denne Ulempe er nu fjernet. Ved Udbannelsen har der endvidere for Skolen været en lille Vanskelighed at overvinde, idet den ældste Klasse ikke har været kaserneret og altsaa har maattet søge ud i Byen, men ogsaa denne Vanskelighed er nu bleven fjernet ved den Bestemmelse, at ogsaa de Ældre skulle kasereres, og der er derved viist en Tjeneste imod alle dem, hvis Slægt ikke bor i Staden. De Kadetter, der tidligere have været henviste til at søge Ophold som Vogerende et eller andet Sted, ville altsaa nu blive forpleiede og indlogerede paa selve Skolen, hvilket har stor Betydning for de Udenbys og tillige vil give et bedre Udbytte i militær Henseende. Man maa altsaa være Ministeriet og Folkethinget taknemmelig for denne Bestemmelse. Hvad Underofficerstolen angaar, da har man vel ikke denne Gang foreslaaet og vedtaget en noget længere Dvælse end tidligere, men gennem den Bevilling til en Dvælsesbrig,